

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 155/2019
28.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Џениса Граца, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Џениса Граца, адвоката Миланка Терзића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.46/18 од 08.11.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1153/18 од 27.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Џениса Граца, адвоката Миланка Терзића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.46/18 од 08.11.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1153/18 од 27.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К.46/18 од 08.11.2018. године, окривљени Џенис Грац оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју казну затвора му је урачунато и време проведено у притвору у периоду од 01.12.2017. године па до 26.12.2017. године. Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име судског паушала уплати новчани износ од 6.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима кривичног поступка суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1153/18 од 27.12.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Џениса Граца и пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.46/18 од 08.11.2018. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка

1) у вези члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијане пресуде и окривљеног на основу одредбе члана 423. тачка 1) КЗ ослободи од оптужбе због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер дело за које се окривљени гони није кривично дело, односно да из кривично правних радњи описаних изреком првостепене пресуде, не произилази постојање свих битних обележја наведеног кривичног дела, нити било којег другог, а ово стога што: радње окривљеног не представљају било какво посредовање, па ни неовлашћено посредовање у куповини опојне дроге, јер посредовање подразумева само довођење у везу купца и продавца који се не познају ради куповине и продаје одређене ствари; при томе се куповина одређене ствари од стране одређеног лица ни у ком случају не може ценити као радња посредовања у куповини те исте иствари од истог лица, те да овакви појмови једноставно један другог искључују. Даље бранилац наводи да су у конкретном случају услови за производњу и промет психоактивних контролисаних супстанци у које спадају опојне дроге, као и услови за гајање, прераду и промет биљака, од којих се могу добити психоактивне контролисане супстанце, прописани Законом о психоактивним контролисаним супстанцама, а да је у односу на опојну дрогу cannabis одредбом члана 58. став 1. и 2. забрањено гајење, промет и посредовање врста и варијетета конопље, рода cannabis који могу садржати више од 0,3% супстанци из групе тетрахидроканабинола (ТХЦ), те да је у чињеничном опису радњи окривљеног у изреци првостепене пресуде наведено само да објект радње представља сасушена биљна материја, за коју је вештачењем утврђено да представља опојну дрогу cannabis, али не и да иста потиче од варијетета поменуте биљке, која садржи или може да садржи поменуте количине психоактивне супстанце (ТХЦ).

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и стим у вези у образложењу пресуде на страни 2 у ставу седам и страни 3 у ставу првом, четвртм и петом, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић